

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر:۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

شتر

روزنامه

یکشنبه ۱۸ شهریور ۱۴۰۳ • ۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۶ • ۸ سپتامبر ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۹۱۹ • ۱۲ صفحه •
اذان ظهر تهران ۱۲:۰۲ • اذان مغرب ۱۸:۰۴ • اذان صبح فردا ۴:۱۷ • طلوع آفتاب ۵:۴۳

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

زنان

جای خالی زنان در مدیریت

محمد درویش، فعال محیط زیست، در متنی به عدم حضور زنان در عرصه مدیریت ایران اعتراض کرده است. او نوشته است: «وقتی نگاهی به تاریخ صدساله جهان می‌اندازیم، با شرمساری درمی‌یابیم که بیش از ۹۹ درصد کل رهبران جهان، مرد بوده‌اند. در ایران البته این رقم صد درصد بوده است!». او ادامه داد: «حاصل مدیریت تقریباً تمام‌عیار مردانه در جهان همین وضعی است که می‌بینیم: تلفات سالانه هشت میلیون نفری آلودگی هوا، کمبود یک میلیارد نفری غذا، هزاران جنگ خانمان‌برانداز خون‌ریز، نابودی ۳۰ درصد ماهیان آب شیرین، تشدید خطر جهان‌گرمایی، فساد بیشتر و اختلاس‌های نجومی‌تر…».

او این پرسش را مطرح کرده است: «اگر زنان سهم بیشتری در قدرت داشتند، روزگار امروز زمینی‌ها بدتر از اینی بود که الان هست؟» و پاسخ داده است: «پاسخم منفی است. جهان به عطفوت، رواداری، ربهیز از خشونت، تحمل و بخشش نیاز دارد و زنان، فرشتگان مرئی برای حرکت به سمت جهان عاری از خشونت، برابری، عدالت‌خواهی، فسادستیزی و دیگردوستی مؤثر محسوب می‌شوند». او در پایان اشاره کرده است:

• به زنان اعتماد کنیم، اجازه دهیم بدون احساس گناه و با امنیت و بدون ترس از شکست و اشتباه، تجربه کنند مملکت‌داری را…».

«زنان استعداد شگرفی برای اف‌گلگیری ما دارند؛ درست است که شاید اجازه ن‌داده‌ایم تا پیروزی‌های پرشمار و چشمگیری را تجربه کنند، اما با شکست‌هایی که زنده و پرامید از آنها بیرون آمده‌اند، همواره شگفت‌زده‌مان کرده‌اند…».

• شک ندارم جامعه‌ای که در آن زنان بیشتر دیده و شنیده شوند، پرنشاط‌تر، ایمن‌تر و خلاق‌تر است…».

صحبت‌کردن ممنوع

چندی پیش اعلام شد صدای زنان حتی برای خواندن قرآن در ملأعام از سوی طالبان ممنوع شده است. از تابستان سه سال پیش و با قدرت‌گرفتن طالبان در افغانستان، شرایطی که برای ۱۴ میلیون زن و دختر ساکن این کشور به وجود آمده است از سوی سازمان‌های حقوق بشر و فعالان حقوق زنان «آپارتاید جنسیتی» نامیده می‌شود.

آنها تقریباً زنان را از هر جنبه‌ای از زندگی عمومی محروم کرده‌اند. آنها از حضور در دبیرستان، از هر نوع شغلی با دریافت دستمزدی، از راه‌رفتن در پارک‌های عمومی و از حضور در سالن‌های ورزشی یا سالن‌های زیبایی منع شده‌اند. حتی اندک مجریان زنی که اجازه فعالیت در رسانه‌های تصویری را دارند باید صورت‌شان با ماسک پوشیده شود.

اما به‌تازگی یک ویدئوی تلخ منتشر شده که حکایت از تعرض و تجاوز گروهی به یک زن فعال حقوق بشر است؛ تصاویری که واقعا وحشتناک است.

تاکسون موارد زیادی از اعمال خشونت جنسی بر زنان و دخترانی که در افغانستان بازداشت می‌شوند گزارش شده است، اما گمان می‌رود این تصاویر اولین مدرک مستقیم از وقوع این جنایات باشد. بسیاری از معترضان و فعالان زن بارها بیان کرده‌اند که پس از دستگیری به دلیل مطالبه حقوق زنان، مورد شکنجه و ضرب‌وشتم قرار گرفته‌اند. زن در فیلم حاضر شده است با پش حقوق بشر گاردین گفت‌وگو کند. او معتقد است که این حمله عمدا ضبط شده است تا از آن برای ساکت‌کردن و شرمساری او استفاده شود؛ به‌ویژه که بارها صورتش بدون هیچ پوششی نشان داده می‌شود.

او توضیح می‌دهد این فیلم را همراه با متنی تهدیدآمیز دریافت کرده است، او تهدید شده است که اگر فعالیت‌هایش را علیه طالبان ادامه دهد، فیلم به‌طور گسترده‌تری به اشتراک گذاشته خواهد شد. زنان در افغانستان با وجود این تهدیدها و محدودیت‌ها، برای بهبود شرایط خود تلاش کنند.

عملیات کشت نیشکر در ۱۵هزارو ۴۷۱ هکتار از مزارع در حال انجام است. این عملیات کشاورزی، از اواسط تابستان آغاز می‌شود و تا پایان آن ادامه دارد. در این بازه زمانی، به دلیل گرمای هوای خوزستان، کشت از ساعت پنج تا ۱۰ صبح ادامه می‌یابد. کشت قلمه‌ها عمدتا به‌صورت دستی است. عکس: علی معرف، ایرنا

لطفا آقای رئیس جمهور بخوانند!

زهرامشتاق

جاهای دیگر باشند. بعد اضافه می‌کند اصلا به اینجاها نمی‌رسد. یا دعوت می‌شود به اینجا یا جایی دیگر و از شما تعهد می‌گیرند. می‌پرسم تعهد برای چه؟ مگر من چه کار کرده‌ام؟ جواب می‌دهد به هر حال باید به سوالات و ابهاماتی پاسخ دهید. در هر بار تلفن‌زدن، الح متفاوتی دارم. گاهی غمگین و مایوس، زمانی مضطرب و خسته. ولی امروز با تمام وجودم عصبانی بودم. همان آقای همیشگی بود. گفت چند روز است که جواب استعلام‌ها نیامده. از فهرست ۳۰۰نفره فقط گویا ۳۰ تا ۴۰ نفر مانده‌اند. پرسیدم یعنی آن ۲۶۰ نفر که جواب استعلام‌های‌شان آمده، همه قبول شده‌اند؟ گفت خیر، هم قبولی بوده و هم مردودی. گفتم سرنوشت آنهایی که مردود شده‌اند، چه می‌شود؟ چه کسی پاسخ‌گو است؟ جواب داد الکی که مردود نشده‌اند. حتما کاری کرده‌اند. اصلا خود شما به کارهایتان فکر کنید، حتما چیزی بوده دیگر. امروز به سیم آخر زدم. درست‌ترش آن است که به وظیفه شهروندی خود عمل کردم. گفتم جواب شما این است: من برای رسانه‌های رسمی این کشور گزارش‌هایی درباره فقر، بی‌شانسانم‌ها، حاشیه‌نشینان و روستاییانی نوشته‌ام که شاید از نظر شما و همکاران‌تان سیاه‌نمایی باشد، اما برای من انعکاس مشکلات کشور به مسئولان بوده است. گفتم شما باید به تمام کسانی که با تمام مشکلات در این کشور مانده‌اند و برای آبادانی آن تلاش می‌کنند، احترام بگذارید و ارزش حضور این سرمایه‌های اجتماعی را درک کنید. گفتم مگر من اختلاس کرده‌ام، آدم کشته‌ام، چه کار کرده‌ام که ۲۰ روز تمام است من را و خدا می‌داند چند نفر دیگر را در تعلیق و نگرانی نگه داشته‌اید؟ کمی نرم شد. گفتم همکاران من قدری تبیلی کرده‌اند. ولی فوری گفت البته مگر فقط سازمان سنجش است. جواب ۱۰ تا اداره و سازمان دیگر را هم باید بدهند. گفتم چه‌بسا همکاران شما در سفر زیارتی یا ساحتی

یادداشت

تضمین وفاق ملی

افشین حبیب‌زاده

نه‌تنها باید از منافع شخصی عبور کرد، بلکه حتی باید از منافع گروهی و جناحی نیز گذشت. این توافق برای گذار، به توسعه‌یافتگی و شرایطی است که در آن منافع ملی تأمین خواهد شد و از نتایج آن همه آحاد ملت بهره خواهند برد؛ جامعه‌ای پیش‌بینی‌پذیر، پایدار و توسعه‌یافته در همه شاخص‌های تعریف‌شده بین‌المللی. ضمانت وجه دوم یعنی توافق میان مردم و حاکمیت به اصل توازن قدرت میان جامعه و دولت بازمی‌گردد. آزادی تشکّل‌ها و تجمع‌ها در فعالیت‌ها و پیگیری مطالبات و توسعه نهادهای برآمده از درون جامعه بر پایه دغدغه‌ها و نیازها از طریق اعمال حداقل بوروکراسی و توجه به اصل آزادی می‌تواند موجب مدیریت خشونت در طرح مطالبات به شیوه‌های غیرمعمول شود. برداشتن مرز میان حاکمیت و مردم و گفت‌وگوی مستقیم با آنها یا نمایندگان ایشان از دیگر مواردی است که موجب افزایش اعتماد عمومی در پیشبرد اهداف خیر عمومی خواهد شد و پشتوانه‌ای برای دولت در تصمیم‌گیری‌های سخت و پیچیده. این مهم نیازمند احترام به یکایک مردم اعم از زن و مرد و پیر و جوان است و باید در دستور کار نهادهای گوناگون، به‌ویژه نهادهایی که ارتباط مستقیم با مردم در اعمال قانون دارند، قرار گیرد.

عامل دیگر در تضمین وفاق ملی، توسعه و تعمیق این مفهوم در

یا حتی در جاده‌های شمال بوده باشند. اما آنها از وقت و سهم کسانی گذاشته‌اند که بلاتکلیف و نگران، بی‌آنکه صدای‌شان به گوش کسی برسد، منتظرند. در چند روز گذشته یک اتفاق تأمل‌برانگیز رخ داد؛ اسم من از روی سایت سازمان سنجش حذف شده و نوشته داوطلبی با این مشخصات وجود ندارد یا مجاز نیست! مجاز نبودن، معنای دیگریش مردودی است. من همان شب، سراسیمه نامه‌ی خطاب به وزیر علوم نوشتم و ماجرا را شرح دادم. حتی به سخنگوی دولت تلفن کردم و خواستم به این مشکل رسیدگی شود که البته گفتند در حوزه کاری ایشان نیست و من گفتم حالا که اطلاع حاصل کردید، موظف هستید به آقای رئیس‌جمهور اطلاع دهید. فردای آن روز باز در صفحه شخصی‌ام این جملات ظاهر شد: در دست بررسی!

واقعا چگونه ممکن است در دولتی که رئیس‌جمهور آن دستور برگشت استادان اخراجی و دانشجویان تعلیقی را داده، دانشجویانی باشند که در استعلام مردود شوند یا دانشجویانی که هنوز منتظر پاسخ استعلام هستند. آیا فهرستی از دانشجویان دوره دکتری سال ۱۴۰۳ که در استعلام مردود شده‌اند، وجود دارد؟ آیا این رویه قانونی است؟ آیا طبق قانون، مستندات

مکتوب و دلایل مردودی آنها از سوی نهادهای ذی‌ربط اعلام می‌شود؟ آیا دانشجویی مانند من که بدون استفاده از هیچ‌گونه رانت یا سهمیه و

تنها با تلاش فردی و با رتبه دورق‌می قبول شده است، چرا باید سرنوشت و آینده‌اش در دست نهادهایی باشد که پاسخ‌گو نیستند؟ واقعا از این اجحاف آشکار به کجا باید فریاد برد؟ وصف گزینش‌های دهه ۶۰ را زیاد شنیده بودم، اما حالا با تمام وجودم می‌فهمم که چنین اجحافی چگونه می‌تواند زندگی یک فرد را نابود کند.

به دور از سلاطین و نگاه‌های شخصی و سیاسی به فکر مسئله گزینش در کشور باشیم.

شبکه‌خوانی

واقعیت یا شایعه اینترنت ماهواره‌ای

در چند روز گذشته مطالب زیادی درباره نصب و فروش ماهواره استارلینک در ایران منتشر شده است. به گزارش تجارت‌نیوز ماهواره‌های استارلینک در ایران با قیمتی حدوداً بین هزارو ۵۰۰ تا دوهزارو ۵۰۰ دلار به فروش می‌رسند. حتی ویدئوهایی در فضای مجازی منتشر شده که نشان می‌دهد ماهواره‌های استارلینک در تهران نصب شده‌اند. سعید سوزنگر، کارشناس حوزه امنیت و اطلاعات، درباره قیمت و نحوه ورود این ماهواره‌ها گفت: «نصب ماهواره‌های استارلینک در تهران هنوز به فراگیری نرسیده است، اما احتمال رواجش وجود دارد. این ماهواره‌ها که از امارات یا کردستان وارد ایران می‌شوند، قیمتی بین ۵۵۰ تا ۶۰۰ دلار دارند. اگرچه در ایران با قیمت‌های بسیار بالاتری، حدوداً بین هزارو ۵۰۰ تا دوهزارو ۵۰۰ دلار به فروش می‌رسند». او می‌گوید: «فرد دستگاه را بین ۵۵۰ تا ۶۰۰ دلار می‌خرد و حدود هزار دلار هم برای تحویل در تهران پرداخت می‌کند. شارژ و آیفونمان ماهانه این ماهواره‌ها نیز حدوداً ۱۰۵ یورو است». این کارشناس با اشاره به محدودیت‌هایی که در رابطه با اینترنت ایران وجود دارد، از احتمال فراگیری این ماهواره‌ها خبر داد.

متخصصان پیش‌بینی می‌کنند طی دو سال آینده تلفن‌های همراه نیز امکان ارتباط ماهواره‌ای خواهند داشت و روزبه‌روز رواج آن افزایش می‌یابد. با توجه به این نکته‌ها و شرایط به نظر می‌رسد در مدت‌زمانی نه‌چندان زیاد به‌طور گسترده از این ماهواره‌ها استفاده می‌شود.

همچنین در این مدت یک تصویر از سایتی منتشر شده که تعداد ماهواره

استارلینک در ایران را نشان می‌دهد؛ این تصویر جعلی است اما حکایتی از آینده

پیش‌رو دارد.

در شبکه‌های اجتماعی تعداد زیادی از افراد به این روند و اشتباه‌بودن نوع رفتار با این پدیده اشاره کرده‌اند. در واقع تجربه ایرانی نشان داده است معمولاً در قبال هر پدیده جدیدی همچون ویدئو، به‌طور گسترده از این نوع رفتار شکست خورده و بار دیگر غلط‌بودن سیاست قرنطینه فرهنگی را نشان می‌دهد.

یکی از فعالان رسانه‌ای در شبکه‌های اجتماعی به نکته‌های متعددی درباره این روند اشاره کرده و نوشته است: «از دوره قاجار تاکنون دولت‌ها نتوانسته‌اند جلوی حیج فناوری ارتباطی را بگیرند که اگر نتوانسته بودند ما الان نه رادیو داشتیم، نه تلویزیون، نه ماهواره و نه اینترنت.

اصرار بر این سیاست شکست‌خورده، جز تأمین منافع کوتاه‌مدت گروهی، نارضایتی مردم و مهم‌تر از آن تبدیل‌شدن به مصرف‌کننده صرف، عایدی دیگری نداشته و به زیان منافع ملی تمام شده است.

این همه هزینه و تمرکز بر سیاست قرنطینه فرهنگی اگر صرف حمایت عام از تولید محتوا درباره ایران شده بود، امروز در دادوستد فرهنگی جهان جایی شایسته‌تر داشتیم.

اگرچه دیر اما تغییر سیاست قرنطینه به سیاست دادوستد فرهنگی یکی از ضرورت‌های دولت جدید است، البته مردم منتظر سیاست‌های جدید نمی‌مانند، اما تولید در سطح و با ذائقه مخاطب جهانی برای دادوستدهای فرهنگی جهانی، نیازمند تسهیل‌گری و حمایت از سرمایه‌گذاری به جای سیاست قرنطینه‌ه فرهنگی است که چند سالی به این اسم تنظیم‌گری در متن‌های سیاسی سرکولاش پیدا شده است». همچنین یکی دیگر از فعالان اصولگرا نوشته است: «مجمع‌های مسکونی تهران در حال نصب استارلینک هستند و به‌زودی احتمالاً با کاهش قیمت و افزایش تقاضا، کنترل اینترنت هم مانند تلویزیون از دست حاکمیت خارج شود».

خریدن با شکایات

طی چند روز گذشته ویدئویی در شبکه‌های اجتماعی مورد توجه قرار گرفته است. در این فیلم یک مرد هندی در حال خریدن روی زمین است. این در حالی است که او ده‌ها نامه بر تنش چسبانده است. این نامه‌ها شکایت‌های نادیده گرفته‌شده‌ای است که در این مدت در اعتراض به شرایط موجود خطاب به مقام مسئول منطقه محل زندگی خود نوشته است. شکایاتی که با وجود قول مساعد برای حل آنها، به هیچ‌کدام رسیدگی نشده است. او یک مسیر طولانی را تا ساختمان دولت محلی روی زمین خرید.

در ایران ۱۵.۴ درصد کودکان از کوتاهی قد رنج می‌برند

کا کاهش مصرف شیر منجر به کوتاهی قد در نسل جدید شده است. البته دبیر کمیته ملی شیر مدارس به تسنیم گفت: «میانگین کوتاهی قد دانش‌آموزان ابتدایی ۳.۸ سانتی‌متر بوده است». طرح توزیع شیر رایگان در مدارس با پوشش ۱۰ هزار دانش‌آموز در سال ۱۳۷۹ آغاز شد و در نهایت سالان ۱۳۹۶ به بهانه کمبود منابع اعتباری، این طرح متوقف شد.

احمد مدیری، وزیر تعاون، در گفت‌وگو با جماران داده است: «به لحاظ شاخص‌ها الان حدود ۳۰ درصد از جمعیت کشور ما زیر خط فقر هستند و از این برین فقر مطلق یک آرمان

و هدف است که باید به سمت آن حرکت کرد». او با اشاره به اینکه ما الان نمی‌توانیم فقر مطلق را هدف قرار بدهیم اما می‌توانیم به‌تدریج آن را بهبود ببخشیم، تاکید کرد: می‌توان با هماهنگی بین نهادهای عمومی دولتی، غیردولتی و مؤسسات خیریه، برای هم‌افزایی اقدام کرد.

به‌تاش صناعی‌ها و مریم مقدم در حساب کاربریشان نوشتند که از سوی دادستانی نامه رفع ممنوع‌الخروجی‌شان صادر شده است. آنها در ادامه متن خود نوشته‌اند این ۱۴ ماه

تجربه تلخی بود. آنها کارگردانان فیلم «یک محبوب من» هستند که تاکنون بدون حضور آنها، در چندین جشنواره جهان حضور داشته و با موفقیت‌های متعدد روبه‌رو شده است. بازیگران اصلی آن «لیلی فرهادپور» و «اسماعیل محرابی» هستند.

نوشتند که از سوی دادستانی نامه رفع ممنوع‌الخروجی‌شان صادر شده است. آنها در ادامه متن خود نوشته‌اند این ۱۴ ماه

تجربه تلخی بود. آنها کارگردانان فیلم «یک محبوب من» هستند که تاکنون بدون حضور آنها، در چندین جشنواره جهان حضور داشته و با موفقیت‌های متعدد روبه‌رو شده است. بازیگران اصلی آن «لیلی فرهادپور» و «اسماعیل محرابی» هستند.